

La împlinirea vremurilor...

Dumnezeu ne-a binecuvântat, dăruind generației noastre 30 de ani de har! Câți dintre noi realizăm acest lucru? Aș putea să sumarizez toată această perioadă în două cuvinte: **libertate și pace!** Și dacă pentru cei născuți începând cu anul 1990 cuvintele acestea nu trezesc sentimente deosebite, pentru toți cei care au trăit în perioada comunistă ele au un adânc ecou...

De curând m-am reîntâlnit cu un prieten din copilărie, Benjamin Poeană, emigrat în SUA din anul 1983, venit în țară la aniversarea a 40 de ani de la inaugurarea Casei de rugăciune a Bisericii Filadelfia din București. Cu această ocazie, mi-a relatat următoarele:

„Apăsarea, persecuția din partea autorităților comuniste ne smulgeau strigăte deznădăjduite către DUMNEZEU, căci grea ne-a fost robia. În martie 1983 am fost dat afară de la serviciu. Lucram la uzina Microelectronica, lângă I.P.R.S. Băneasa. Mulți dintre noi am trecut prin persecuții de un fel sau de altul. De aceea am mulțumit Domnului că ne-a ajutat să plecăm din România, ajungând într-o țară unde aveam libertatea de conștiință și posibilitatea unui trai decent. Însă nu am uitat România și pe frații și surorile de aici. Iar Dumnezeu nu este nepăsător față de nevoile copiilor Săi, dar are vremea Lui pentru a răspunde! În cartea Exodul stă scris: *„După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei și scoteau strigăte deznădăjduite. Strigătele acestea, pe care li le smulgea robia, s-au supt până la DUMNEZEU. DUMNEZEU a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov. DUMNEZEU a privit spre copiii lui Israel și a luat cunoștință de ei”* (Exodul 2:23-25).

Pe data de 2 decembrie 1989 eram într-o călătorie de la Detroit, Michigan spre statul Missouri. Cu mine mai erau un prieten de-al meu, Robert, copil de-al fratelui Niculuță Răscol și fratele Cornel Mateiaș, un prooroc al Domnului. Deodată am pus o întrebare:

– Frate Cornel, am întrebat, ce se va întâmpla cu România? Vedem schimbările din Europa: Germania Democrată a căzut, Polonia a căzut, Ungaria și Cehoslovacia le-au urmat și ele. Dar ce se va întâmpla cu România, căci acolo comunismul e mai tare ca oricând?

Fratele Cornel s-a întors spre noi, ne-a privit câteva secunde și apoi a spus:

– Măi băieți, haideți să vă spun: în România o să fie vărsare de sânge și apoi o să vină vremuri mai bine.

DUMNEZEU a privit spre copiii Săi din România și a luat cunoștință de ei, și a descoperit robilor Săi – proorocii – ce urma să se întâmple. Două săptămâni după aceea a început revoluția, iar restul a intrat în istoria României.”

Credincioșii care au primit **libertatea și pacea** ca daruri din partea lui Dumnezeu au înțeles oportunitățile pe care Biserica Domnului le avea (și încă le mai are) de a ieși afară dintre ziduri pentru a duce Vestea Bună a mântuirii celor nemântuiți: de aproape – rude, vecini, colegi de serviciu, concetățeni, persoane defavorizate, dar și autorități, demnitari, oameni politici –, dar și de departe – până la marginile pământului!

Nu știu câți dintre noi, ca indivizi, am luat în seamă aceste oportunități, venind în întâmpinarea dorințelor și a voii lui Dumnezeu! Cu siguranță, însă, au fost și sunt oameni care nu au pregetat să o facă, înțelegând că **împlinirea vremurilor pentru România se desfășoară înaintea ochilor noștri!** Și chiar dacă nu tot ce se întâmplă ne place, să nu uităm că **Dumnezeu este în control!**

Cu recunoștință în inimi pentru că trăim vremuri de har, să fim ca fecioarele înțelepte în așteptarea mirelui, luându-ne în vase untdelemn de rezervă și lucrând cu credincioșie în slujba pe care ne-a încredințat-o Domnul fiecăruia, *„după măsura darului lui Hristos”* (Efeseni 4.7).

„*«Încă puțină, foarte puțină vreme», și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.»* Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului” (Evrei 10:7-9).

Amin! Vino, Doamne Isuse!

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.”
(Efeseni 1.7-10)

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

Când Dumnezeu vorbește...

Când Dumnezeu vorbește
Nimic nu-I stă-mpotrivă!
Chiar marea de vuisse,
La glasul-I, amuțește!

Când Domnul Se ridică
Se pun toate-n mișcare
Și, tremurând de frică,
Toate-I dau ascultare!

Când Dumnezeu vorbește,
Cel înțelept învață.
Și cine se tocmește
Cu El, să-I dea povață?

Când Domnul poruncește
Nimicul ia ființă,
Uscatul înverzește,
Căci totu-i cu putință!

Când Dumnezeu vorbește
Vrăjmașii se ascund,
Ce-i falnic se smerește
Cu fața la pământ...

Când Domnul intervine
Nimeni nu-I stă în cale!
El schimbă rău-n bine
Și munții devin vale...

Când Domnul se arată
Orice genunchi se-ndoaie
Și-n fața Lui, curată,
Stau toate-n adorare!

Când Domnul poruncește
Nu-i boală fără leac;
Când El tămăduiește
Ești vindecat în veac!

Cât Dumnezeu vorbește
Ia seama, de trăiești,
Că harul se sfârșește:
Azi să te pocăiești!

Cât Dumnezeu vorbește
Mai este încă har!
Grăbește de primește
Azi, mântuirea-n dar!

LIDIA ILAȘ